

Spolek Čs. Červeného kříže v Přerově

Dne 4. listopadu 1918 konal svou výborovou schůzi spolek Červeného kříže v Přerově, založený v našem městě již r. 1885 na základě mezinárodní konvence ženevské z r. 1863 na dané heslo: „Inter arma charitas.“ Předseda zahájil tuto významnou schůzi projevem radosti nad zřízením samostatného státu československého, po němž národ toužil téměř 300 roků. „Konáme,“ praví zápis protokolu, „proto dnešní schůzi pod dojmem všeobecného nadšení.“ A hned revidována byla práce spolku za válečná léta. Pracovníci spolku, z nichž mnozí stojí do dnešního dne v popředí veřejného života v Přerově, byli vesměs uvědoměli čeští lidé, kteří i pod cizí vlajkou pracovali vždy ve prospěch těch, kteří pomoci potřebovali, zejména obyvatel Přerova a blízkého okolí. Reservní nemocnice Červeného kříže v paedagogiu byla útočištěm tak mnohých Přerovanů, kteří s vděčností na pobyt v ní vzpomínají. Spolek podporoval již za válečných let značnými peněžitými dary „Vlastu“ na podílění chudé školní mládeže obuvi a na vydržování polévkového ústavu. V téže době zakoupil městu záchranný vůz na převážení nemocných.

Začátkem roku 1919 jmenován byl výnosem předsednictva moravského místodržitelství vládním komisařem spolku přednosta politické správy JUDr. K. Bočan. Červený kříž zlikvidoval nejprve rezervní nemocnici, z níž zbývající potraviny, inventář a palivo darovány byly „Vlastě“, Českému srdci, sirotčinci, městské nemocnici, školám a okresní nemocenské pokladně. Z finančního přebytku, který byl nahromaděn nezištnou a obětavou prací vedoucích dam a správcem nemocnice, zasláno bylo nejprve pro vojny na Slovensko, vpádem Maďarů postižené, Kč 10.000.— Stejná částka věnována byla Českému srdci a dalších Kč 10.000.— vdovám a sirotkům po padlých vojínech. A tak ujal se spolek ihned práce mírové. Bylo tolik ran hmotných i duševních, jež bylo nutno léčiti. Za tím účelem uspořádány byly ve dnech 23.—30. března 1919 „Štědré dny Čs. Červeného kříže“, jichž pořádání zúčastnili se mnozí noví pracovníci.

Na jaře r. 1919 zavítala do Přerova Dr. Alice Masaryková, která byla postavena v čelo Československého Červeného kříže, jehož čestnou předsedkyní jest až dosud.

Na první valné schůzi za doby trvání Čsl. republiky dne 30. listopadu 1919 provedena byla oficiálně přeměna na spolek Čsl. Červeného kříže. Předsedou zvolen byl Dr. K. Bořecký, do výboru zvoleny byly dámy Eberlová, Kobrová, Marková, Mazáčová, Nečasová, Šilhavá, Vaničková, pánové Cagaš, Jirsa, odb. učitel Kučera, Ondráček, Dr. Sír, prof. Škrabal, ing. Vdolek, Revisory účtů zvoleni pánové Papoušek, prof. Neoral, Veigl, Dr. Votruba.

Spolek ve svém novém složení přivítal a pohostil 4. pluk sibiřských legionářů, který v červnu 1920 projížděl Přerovem. Dále, ve snaze podpořiti finančně náš stát, upsal celé své jmění, které převzal od rakouského Červeného kříže, na státní půjčky. Od amerického Červeného kříže obdržel spolek 4 bedny šatstva a potravin, které byly darovány „Vlastě“ a Českému srdci. I v dalších letech podporoval spolek Čsl. Červeného kříže v Přerově tisícovými dary České srdce, Masarykovu ligu proti tuberkulóze, sociální péči, ochranu matek a kojenců, sirotčí spolek, rodinnou školu a dětskou útulnu M. Steyskalové v Cirkvenici, kamž posílány přerovské děti na zotavenou.

Poněvadž do programu Čsl. Červeného kříže pojata byla hlavně péče o zdraví, pořádá spolek zdravotnické přednášky, podporuje staré a nemocné, umožňuje zakoupení orthopedických přístrojů, přispívá na pobyt v prázdninových koloniích, v ústavech mrzáčků na léčení vůbec. Když v r. 1925 koupila Okresní péče o mládež v Přerově zámek Čekyni, poskytl spolek čs. Červeného kříže na třetinu kupní ceny bezúročnou půjčku, kterou značně zvýšil i v letech následujících, aby zámek mohl býti řádně opraven. V těch letech financoval a financuje také lékařské prohlídky dětí přerovských škol, z nichž slabé jsou posílány do prázdninových kolonií, které pořádal spolek Čsl. Červeného kříže v letech 1925, 1926, 1928 a 1929 na zámku v Čekyni.

Velikonoční akce Míru Čs. Č. k., kterou každoročně propaguje i přerovský spolek, a která dnes zajímá i cizinu, vznikla z československého podnětu. Byla to Dr. Alice Masaryková, která v r. 1921 vzpomněla na

Zapomenutý Přerov

dny Treuga Dei ve středověku, kdy ustával boj a nepřátelé skláněli zbraně. Do akce Míru zahrnuta je také pocta padlým. Jsou to ony dvě minuty ticha před polednem na Bílou sobotu, kdy i v Přerově na znamení sirény SME ustává ruch a uvědoměli občané vzpomínají za zvuků přerovských zvonů těch, kteří padli ve válkách a těch, kdož svou životní prací přispěli k dobru lidstva.

Samaritství věnuje se spolek Čsl. Červeného kříže v Přerově od roku 1929, kdy zakoupil sanitní automobil a zřídil záchranou stanici, kterou vede ve vlastní režii. Samaritskou službu obstarávají hasiči, s nimiž má spolek od října 1932 společnou spolkovou místnost i garáž v novostavbě vodárenského domu na Šířavě. Získal takto laskavostí města Přerova vhodnou místnost pro další svou činnost, uspořádal spolek 6.—18. února 1933 I. ošetrovatelský kurs. Zájem o lékařské přednášky i o ukázky praktického ošetřování byl veliký a posluchaček den ze dne přibývalo. Povzbuzen tímto úspěchem hodlá spolek uspořádati další kurs, a to správné výživy. A tak věren svému mírovému poslání oře spolek Čsl. Červeného kříže brázdu v kulturním životě přerovském. Vy všichni, kteří se přičiňujete, aby tato brázda byla hlubší, mějtež dík!

Zdroj: Přerovsko-Kojetínsko (1933)